

Finansdepartementet
Postboks 8008 - Dep.
0030 OSLODato: 26.04.2011
Vår ref.: 11-300
Deres ref.: 10/3463 JWC

Høringsuttalelse - forslag til forskrift om e-pengeforetak

Finansnæringens Fellesorganisasjon (FNO) viser til Finansdepartementets høringsbrev av 14. mars 2011 vedlagt et høringsnotat fra Finanstilsynet med forslag til ny forskrift for gjennomføring av nytt e-pengedirektiv (direktiv 2009/110/EF) i norsk rett.

FNO har ved brev av 11. mars 2011 avgitt høringsuttalelse til forslag til nye lovbestemmelser om e-pengeforetak i finansieringsvirksomhetsloven. I påvente av ny samlet finanslov støttet vi den foreslåtte lovsystematikk; begrenset lovregulering i nytt kapittel 4c i finansieringsvirksomhetsloven mens mer spesifikke materielle regler om e-pengeforetak tas inn i egen forskrift om e-pengeforetak.

I forskriftsutkastet skal således direktivet omformuleres til norske regler og helst i samsvar med alminnelig norsk rettstradisjon. Vi synes man i forskriftsforslaget i det vesentlige har lyktes med dette. Vi har heller ikke særlige kommentarer til de valg som er gjort de få stedene direktivet åpner for nasjonale valg. Et slikt valg er forskriftsutkastet § 2 der man stiller som tilleggsforutsetning for å kunne unnta e-pengeforetak fra loven at maksimalt lagringsbeløp "på det elektroniske medium" er kr 150 euro. Vi mener det er fornuftig med en slik beløpsgrense og at den valgte beløpsgrensen er fornuftig.

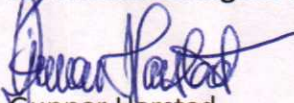
I utkastet § 8 foreslås at et e-pengeforetak skal ha investeringer tilsvarende foretakets gjeld knyttet til utstedelse av e-penger, uten at vi finner igjen tilsvarende regel i direktivet. Vi ser imidlertid at utkastet § 8 er en videreføring av gjeldende e-pengeforetakslov § 5-1, som igjen hadde sammenheng med tidligere e-pengedirektiv (2000/46) artikkel 5. Disse "gamle" bestemmelsene var gitt for å beskytte de som gjør bruk av e-pengene som betalingsmidler mot e-pengeforetakets øvrige kreditorer. Slik vi forstår det nye direktivet er det nå artikkel 7 som har denne funksjonen. Artikkel 7 i det nye direktivet er formulert inn i forskriftsutkastet § 7 og denne bestemmelsen har henvisning til lovutkastet § 4c-2 tredje ledd og betalingsforetaksforskriften § 10. Ved det nye direktivet er det altså skjedd et "skifte" i

hvordan man sikrer brukerne av elektroniske penger. Vi kan derfor ikke se at regelen i forskriftsutkastet § 8 etter dette "skiftet" har selvstendig betydning og er relevant i denne sammenheng. Vi mener derfor at utkastet § 8 – og de bestemmelser som bygger på denne – kan utgå.

I utkastet § 16 beskrives e-pengeinnehavers innløsningsrett. Bestemmelsen samsvarer med direktivets artikkel 11. Det er imidlertid noe uklart begge steder hva som menes med utløp av eller utløpsdato for avtalen/kontrakten. Forskriftsutkastet benytter også begrepet "avtalens gyldighetsperiode" om det samme forholdet. Siktes det her til den situasjon at "kjøpekraften" i de elektroniske pengene kan foreldes eller på avtalerettslig grunnlag ikke kan benyttes etter en bestemt dato? I så fall det uklart hvorfor de elektroniske pengene skal kunne kreves innløst uten gebyr dersom dette skjer i "avtalens gyldighetsperiode" eller mer enn ett år etter gyldigperiodens utløp, mens utsteder kan kreve gebyr dersom de elektroniske pengene ønskes innløst for eksempel seks måneder etter gyldigperiodens utløp.

I utkastet § 18 første ledd foreslås et forbud mot å utstede e-penger gjennom agenter. Dette samsvarer med direktivets artikkel 3 nr 5. Vi er imidlertid noe usikker på hvor langt et forbud mot å "utstede" e-penger gjennom agenter rekker. En agent opptre normalt i fremmed navn og regning, mens utsteder av e-penger er den som er skyldig for det fordringsforhold som representerer "kjøpekraften" i e-pengene. Med en slik forståelse av begrepet agent vil en agent ikke i noe tilfelle fremstå som utsteder. Derimot vil en e-pengeutsteder for eksempel ha behov for å kunne distribuere elektroniske pengekort med oppladet kjøpekraft gjennom frittstående salgssteder, for eksempel hos Narvesen eller 7 Eleven, jf også forskriftsutkastet § 18 annet ledd. Grensen mellom å utstede e-penger ved agent og selge e-penger gjennom frittstående salgssteder er for oss noe uklar.

Med vennlig hilsen
for **Finansnæringens Fellesorganisasjon**

Gunnar Harstad
fagdirektør